

nant af Malmborg hade glömt att insända några tjänsteskrivelser och dömdes härför till åtta dagars arrest på eget rum, dock "med bibehållande av sidogevär och rättighet att emottaga sällskap". Då ryttmästare G. von Rosen, vilken för övrigt ständigt råkade illa ut, hade glömt, att truppen enligt given order vid en mönstring skulle vara klädd i kolett och lät sin skvadron uppträda i uniformsjacka, blev straffet två dagars arrest med tjänstgöringsskyldighet och med ovan angivna förmildrande tillägg. En korpral Löfgren, som under samma sommar två gånger på Kiviks marknad varit i slagsmål, och "sålunda ådagalagt att han ännu saknar den stadga i uppförande som erfordras för att i större folksamlingar undvika sådana gräl, genom vilka egen välfärd och uniformens heder blottställas", förbjöds tills vidare att utan särskilt tillstånd bevista marknader. Erfordrades det för ekonomiska angelägenheter, ägde skvadronschefen samtidigt ditbeordra en annan pålitlig underofficer, "vilkens råd och tillsägelser i avseende på gräls undvikande korpral Löfgren ålägges att efterkomma". Det är en nästan rörande bild av de på ett dåtida indelt regemente rådande patriarkaliska förhållandena. Gällde det åter allvarligare förseelser, fanns intet medlidande. En dragon vid 1:ste majorens skvadron vid namn Wolf hade av en Vendesartillerist inköpt en munderingskappa och dömdes härför till 25 prygel.

Ehrensvärd tog avsked i början av år 1835.

von Schotings chefstid 1835—1840.

Den 13. mars 1835 utnämndes överstelöjtnanten vid regementet, översten i armén Justus Christofer von Schoting till chef för regementet.

von Schoting hade icke deltagit i något fälttåg utan hade avancerat upp till regementschef på grund av sin framstående skicklighet som expeditions-, exercis- och reglementskarl. Trots att han var ytterst sträng och noggrann, ja, man kan nästan säga pedantisk, torde man likväl kunna påstå, att den förslappning, som en längre fredsperiod gärna medför, tog sin början redan nu. "Efter krigen vilade man grundligt upp sig — för att bespara statsverket utgifter; man kom då in i de gamla vagnorna, satte boställena i skick eller arbetade upp den egna jordtorvan och ägnade sina omsorger huvudsakligen åt de inre förhållandena, åt personalens skötsel i alla avseenden. När så "mötena" stundade, slog man upp de gamla journalerna och, trots påbuden om en viss krigsmässighet i övningar, skrev man av de gamla övningsprogrammen nästan ordagrant."* Väl utförda handgrepp, vacker exercis och invecklade, konstmässiga formeringar och evolutioner blevo alltmer mål i stället för medel.

* Nordensvan: Krigsväsendet i Sverige.

Befäls-, skvadrons- och regementsmöten höllos i maj och juni och hade en varaktighet av resp. 14, 6 och 12 dagar. Till exercisskvadronen, som var sammandragen i 90 dagar, kommenderades rekryterna på remonter. Det är lätt att tänka sig hurudan utbildningen och dressyren under sådana förhållanden skulle bliva. Anordnandet av en korpralskola med en varaktighet ävenledes av 90 dagar anbefalldes genom en generalorder den 17. februari 1837. Till denna skola skulle beordras en subaltern-officer som chef, en underofficer och två dragoner från varje skvadron. För genomgången korpralskola skulle högsta klassen som utmärkelsetecken få bära en röd klaff med guldgalon på högra axeln — på vänstra axelklaffen satt skvadronsmärket — och lägre klassen en röd klaff med gult snöre.

Av extra kommenderingar är endast att anteckna, att under de perioder, då smuggeriet florerade, utgingo tillfälliga förstärkningar till kustbevakningen, samt att den 1. augusti 1836 en vakt om 2 underofficerare, 1 trumpetare, 2 korpraler och 16 dragoner (oberidna) beordrades till Bäckaskog, där kronprinsen och kronprinsessan samt hertiginnan av Leuchtenburg voro på besök. Som ordonnans-hos kronprinsen var ryttmästare Th. Krook kommenderad och hos hertiginnan löjtnanten, friherre A. Ch. Barnekow.

Prygelstraffet existerade alltjämt och skulle en officer kommenderas att närvara vid bestraffningens verkställande. Besträffningen, som ägdé rum inomhus, verkställdes av en sergeant i närvaro av några av den brottsliges kamrater. Som straffredskap användes numera en käpp av $1\frac{1}{2}$ alns längd och omkring $\frac{1}{2}$ tum i diameter. Slagen skulle givas på sätet utanpå byxorna med 5 à 6 rapp i minuten. Var ett större antal prygel ådömt beordrades alltid en läkare att närvara vid avstraffningen.

Hälsning av dragon i uniform med sidogevär skulle enligt regementsorder den 13. april 1836 verkställas för alla officerare genom att göra halt och front samt genom att uppföra högra handen med insidan utåt till huvudbonaden. Då dragonen icke bar sidogevär, skulle halt och front endast göras för generalspersoner och egna regementsofficerare, varpå lägermössan avtogs med högra handen och nedfördes utmed högra låret. Var den hälsningsskyldige klädd i linnerock, verkställdes icke dylik hälsning. Övriga officerare hälsades genom att under förbigående avtaga mössan och föra den till högra låret.

Efter endast fem års chefstid avgick von Schotting år 1840 sextio år gammal.

von Rosens chefstid 1840—1855.

Till regementschef utnämndes vid von Schotings avskedstagande den föga yngre greve Fredrik Daniel von Rosen, vilken kvarstod som chef i femton år eller ända till uppnådda 70 år. Det var under dessa förhållanden icke att undra på att utbildningen mer och mer följde slentrianens nötta, men välkända vägar. Alla såväl